

به: مسئولین محترم یو. ان. اچ. سی. آر

از: مهدی فضل الهی

خانم و آقای عزیز

چند روز پیش من به دفتر حزب دمکرات در اربیل که مسئولیت حفاظت ما را در اربیل به عهده دارد مراجعه کردم و با کاک عبدالله اکرای که مسئول دفتر حزب و معاون پسر مسعود بارزانی است ملاقات کردم ایشان در طی بحث به بنده گفتند که بهتر است هر چه زودتر اربیل رو ترک کنم و بصورت قاچاق خودم رو به ترکیه یا یونان برسانم.

ایشان همچنین گفتند که ممکن است دیگر بر گه های تردد ما را در منطقه کردستان تمدید نکنند و معلوم نیست که آینده ما در اینجا چه می شود.

من دیروز این مطلب رو به اطلاع نماینده محلی یو ان اچ سی آر در اینجا که فردی است بنام هوره رساندم که ایشان از این موضوع اظهار بی اطلاعی کردند و همچنین من گزارش مفقود شدن هم اطاقیم عمر محمودی که بیش از 2 هفته است که بعد از خارج شدن از اینجا گم شده را به اطلاع ایشان رسانم که گفتند به من ربطی نداره.

امروز آقای چارلی لینچ مسئول یو ان اچ سی آر در عراق که یک فرد انگلیسی می باشد به اینجا آمدند و من به ایشان در مورد اینکه در عراق و در کردستان امنیت ندارم متذکر شدم و ایشان با بی توجهی از این موضوع گذشت.

جالب است که در هر موردی که ما بحث می کنیم می گویند این موضوع به آمریکایی ها بر می گردد و به ما ربطی ندارد، انگار نه انگار که یو ان اچ سی آر قراردادی رو با آمریکایی ها امضاء کرده که تا زمانی که ما در عراق هستیم مسئولین حفاظت ما با نیروهای آمریکایی باشد و اصلا به روی خودشان هم نمی آورند که خود یو ان اچ سی آر یک سرهنگ آمریکایی رو به عنوان نماینده محلی در تیف انتخاب کرده بود و در این مورد قرارداد بستند، بیش از 2 سال صدای ما

رو خفه کردند و گفتند که هر کاری که ما (نیروهای آمریکایی) انجام می دهیم زیر نظر یو ان اچ سی آر است و حالا من باید پاسخ بدهم که چرا آمریکایی ها کار غیر قانونی کرده اند و اصلا کمیساریای عالی پناهندگان و نمایندگان آن زیر بار اشتباهات خودشان نمی روند که چرا اولاً در طی این دو سالی که ما به عنوان پناهنده شناخته شدیم و در تیف بودیم سعی نکردند با ما در تماس باشند و ثانیاً چرا به ایمیل های ما جواب ندادند و ثالثاً چرا در طی این مدت هیچ فرد ناظری از یو ان اچ سی آر در تیف نبوده که وضعیت ما را ببیند و گزارش واقعی از ما به بیرون انعکاس دهد.

مسئولین محترم شما همه اشتباهات خودتان رو فراموش کرده اید و حالا از من که زندانی و تحت فشار های روحی و روانی وحشتناک آمریکایی ها بودم می پرسید و من رو بازخواست می کنید که چرا این اتفاقات به سر من آمده؟ واقعا جای تاسف داره.

دیروز نماینده دولت کردستان همراه نماینده محلی یو ان اچ سی آر به اینجا آمده بود ایشان خیلی راحت در جلوی نماینده محلی یو ان اچ سی آر به من و دوستم گفتند که اگر اینجا احساس نا امنی می کنید به سازمان مجاهدین برگردید و دوباره عضو آنها بشوید.

یکی به من پاسخ بده من چگونه در این محیط احساس امنیت کنم و چگونه می شود در اینجا زندگی کرد. شما را سوگند می دهم به هر چیزی که می پرستید یک فکری به حال ما بکنید. الان در حدود 30 نفر در اینجا هستیم فکر نمی کنم جابجایی و انتقال 30 نفر کار مشکلی برای یو ان اچ سی آر باشد لطفاً به وضع ما رسیدگی کنید.

مسئولین محترم من در عراق امنیت ندارم من را به زور به کردستان عراق منتقل کرده اند بیش از 4 سال من را به بهانه ی اینکه در عراق امنیت ندارم در تیف نگه داشته اند و یکبار به عراق برای من امن می شود و با زور من رو به منطقه کردستان منتقل می کنند حتی یو ان اچ سی آر به قرار دادهای خودش هم پایبند نیست و مستمر قرار دادهای خودش رو نقض می کنه.

من از شما می خواهم که هر چه سریعتر ما را از عراق خارج کنید.

لطفاً پاسخ دهید و بگویید که وضعیت من در اینجا چه می شود

بیصبرانه منتظر شنیدن جواب از شما هستم.

با تشکر

اربیل - عراق

9/جولای/2008

رونوشت به سازمان عفو بین الملل و دیده بان حقوق بشر و سازمان ها و فعالین
حقوق بشر ایرانی